

פ

הפגישה ליד המדורה באכזיב

נדחית עד להודעה חדשה.

בפתח תקווה

ביום שלישי 30 במאי, בשעה 8.30 בערב, תתקיים במסעדה הנשיא, רחוב שטמפר 13, פגישה עם: עו"ד שמואל סגל שריצה על:

סוף המיתון על הסף הקהל הרחב מוזמן.

בחיפה

ביום שני 29 במאי, בשעה 8.30 בערב, במועדון התנועה, שדרות או"ם 32 א' (מאחורי מיגרש הטניס) יוקרן הסרט:

אני אחמד

ותתקיים שיחה עם דויד ארנפלד

קריאה: בילה מס הקהל הרחב מוזמן.

בתל אביב

ביום שלישי 30 במאי, בשעה 8.30 בערב, במועדון מצדה, רחוב מצדה 14 (כניסה מרחוב דינגוף 192) יתקיים

ערב שאלות ותשובות

בהשתתפות:

אלכס מסיס

שריצה על הנושא:

למה כוח חדש?

הקהל הרחב מוזמן.

בבאר שבע

ביום חמישי 25 במאי, בשעה 8.30 בערב, בביתו של מנחם מונטבין, רחוב השלום 20, (כניסה ג', קומה ד') תתקיים פגישה אודים וחברים.

בית הספר המרכזי לפעילים

החוג המדיני המרכזי

ההרצאה השבועית תתקיים במועדון, באולם ההרצאות בבית סוקולוב.

- תנועה
- טרמינל
- סנחיינו

המיבצע נמשך. חברים הרוצים להצטרף לפעולה, מוזמנים למזכירות (רחוב קרליבך 12). ביום שישי בשעות הצהרים, לקבלת החומר.

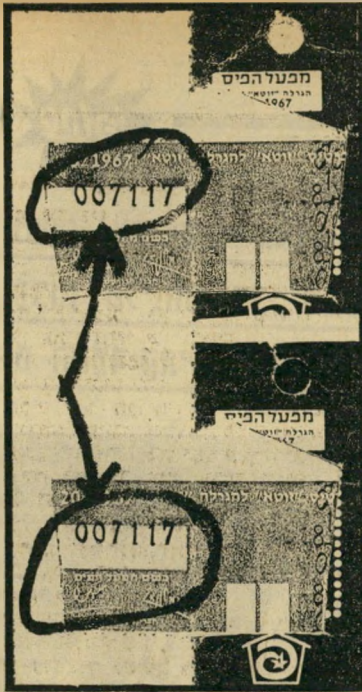
על מערכת הגרלה משובשת. כי הסתברות פשוטה מוכיחה, שאם שני אנשים, המכירים זה את זה, מצאו שבעה כרטיסי זוטא משובשים, יש להניח שיש עוד כמות עצומה של כרטיסיזוטא זהים.

אין להניח בשום אופן שהדבר נעשה מתוך כחנתזודון, כדי שיהיו הרבה כרטיסים בלתי-זוכים. קרוב לוודאי שהדבר נעשה בתום-לב, בגלל תקלה טכנית.

בכל זאת תמוהה תגובתם של ראשי מיפעל הפייס:

ד"ר מיכאל לנדאו, מנהל המיפעל — הסביר שהתקלה נגרמה כנראה בגלל טעות של המכונה המרפסה את כרטיסי-הזוטא — הגם שמכונה זו, מתוצרת גרמניה, הוכנסה לפעולה לפני שבועות מעטים בלבד.

אבל מה שיותר גרוע — הכרטיסים עוברים להדבקה אוטומטית, ישר אחרי המיספור. אין כל ביקורת על המכונה, ואין כל פיקוח, גם אם תדפיס המכונה סידרה שלימה של כרטיסי-פייס בעלי זוטא

הוא קנה פייס —

ולא זכה

עוד פייס —

ושוב לא זכה

בגלל:

דניאל כהן קנה לו שני כרטיסי-הגרלה. מוכר הפייס גזר במספרים את האחד, ראה בכרטיס הזוטא את המיספר 007117 ובדק ברשימה. הזוטא לא זכה. המוכר גזר את הכרטיס השני — ונדהם. אם לא היה חותך אותו כמו ידיו — לא היה מאמין: גם לכרטיס השני היה זוטא נושא מספר 007117.

שערוריית הפייס הנכפול

זהה — לא ידע איש על כך. מבחינה חוקית, לפי ילקוט הפרסומים 1347, סעיף ד' 1/12, יש לפצות דמי כרטיס אחד בלבד. סעיף זה פותר בעיות של טעות במיספר אחד, אך לא במקרה כמו זה, כשהטעות היא, אולי, באלפי כרטיסים. אך בכל זאת, למרות שבעיית הכפילות במספרים הובאה לפני מנהל-הפייס עוד ביום הראשון למכירה — לא נקטו הם בי שום פעולה ביחס לכרטיסים הפגומים שחולקו ברכיבים. ויש רק לקוות, שעובדות אלה לא תפרנה את האמון שאנשים נתנו בפייס, במשך כל שש שנות קיומו.

אינו פועל בצורה כליכך מדויקת, ונעלה-מכלי-ספק, כפי שהיו סבורים אותם אנשים שקנו את כרטיסי ההגרלה. והשערורייה היא שאות אלפי אנשים משלמים כשלושה מיליון לירות מידי שבוע — רק מתוך אמונה שהכל מדויק, משוכלל ונתון בידי הגורל בלבד. שכן מיפעל הפייס, שבשנת ייסודו, 1951, מכר 120 אלף כרטיסים לשבוע, מוכר כיום, מידי שבוע, כמיליון כרטיסי-הגרלה. כרטיסים אלה מכניסים מידי שנה 110 מיליון לירות! ועכשיו לפתע, הסתבר שכל זה מיוסד

דניאל נורא התרגן. הוא דרש מהמוכר כרטיס נוסף. זה כבר היה כמו הלום בל-הות. גם בכרטיס השלישי נשא הזוטא אותו מספר עצמו. (ראה תצלום מצורף) (מספרי הכרטיסים, למי שמעוניין, 587151, 587154, 563764 ו-563756). והיות ודניאל לא זכה באחד מהם — גם לא זכה בשלושה האחרים, כמוכן. וזאת כשמובטח שהגרלות הזוטא ממוספרות במספרים שוטפים — כמו הכרטיס עצמו. יומיים אחרי כן, בקיוסק אחר ניקנו שלושה כרטיסים על-ידי אדם אחר, ושוב היה לשלושתם זוטא זהה, שמספרו: 607227. דבר אחד היה ברור: מנגנון מיפעל הפייס

(המשך מעמוד 14)

התפרסם באותו יום בהארץ ושהטיף, ל-מעשה למלחמה מונעת מידיה, משקף את דעת רפי"א. מכיוון שרפי"א לא דיברה, אי אפשר היה להוכיח כי אכן היא חולקת על דיעה זו של ידיו האישי של משה דיין. התנגשות שניה אירעה כאשר טען אבי גרי, כי דרישתו של שמואל תמיר לחסל את האיזורים המפורזים בצפון, פירושה למעשה, הספה למלחמה מידיית עם סוריה ומצרים. בעיקבות הסערה מסרו תמיר ו-אבני שניהם הודעות אישיות על ויכוח זה. אולם חוץ מסערות אלה דמתה הכנסת שוב למקהלה מדברת, כשרק גזנים עדינים מבדילים בין דברי מנחם בגין (חרות) ויעקב חזן (מפ"ם), דויד הכהן (מפא"י) ושמואל תמיר (מרכז חופשי). כולם הרחיבו את הדיבור על דברים של מה-בכך, כגון הודעות הממשלה ביום הראשון של ההתיקמות המצרית לטיני כאילו זהו רק מיפגן ראווה. הוויכוח הגדול האמיתי, שהתנהל בכל בית בישראל לא מצא אלא הד קלוש באולם הכנסת, כשברוב שעות הדיון נכחו בו רק כ-30 חברי-כנסת.

אולם עובדה אחת האסילה על הכל: סי-עתו של דויד בגין-יוניון, שהבצע להעביר את הדיון לתודעה, ויתרה בכלל על זכותה לדבר.

הסוכנות היהודית

..משהו

בשביל

קמחיי

שעורייית בן שנדר ממיסכה עדיין להכות גלים במסדרונות הסוכנות בירושלים. יו"ר הנהלת הסוכנות, אריה פינקוס, נתבקש ל-חקור את המימצאים שפירסם העולם הזה (1955), על חשבונו של שנדר בפוינטוונג. **בינתיים העזתה חקירת "העולם הזה" השבועי, פרטים נוספים על חקרו של שנדר, סגן מנהל מחלקת הכספים של הסוכנות, בעיסוקות כספיים פרטיות.**

הפעם מדובר על עיסקה בעזרתה גרף אהרון קמחי, מנהלו לשעבר של 'בנק פוינטוונג', וידידו של שנדר, רוחצים של אלפי

(המשך בממוד 19)

חייה-חירות של האו"ם מפנה את הרצועה

שוב אין ארצו רואה את עצמה קשורה לקיים את החייבות שלוש המעצמות המירביות משנת 1950, בדבר שלמות הגבולות של ישראל ושכנותיה. פירוש הדבר המעשי היה: היתר לישראל לפרוץ גבולות אלה.

פגיעה רצינית בכוחו של עבדי-אינאצר כסיני, תביא ללא ספק להחלשת המאבק הלאומני בערן. דבר זה יאפשר לבריטניה להשלים

בדרום ערב את השליטים הנאמנים לה, ואשר אין להם סיכוי להחזיק מעמד מול התנועה הנאצרית.

● **עמדתה של ברית-המועצות תהיה שונה מאד מזו של 1956.** אמנם אין כל ספק, כי מוסקבה תתייצב בצורה חדיש-שמעית לצד מצרים וסוריה, אולם תהיה נטייה לבחון ביתר ספקנות את איומיה. זהו הלך-העיקרי ממלחמת ויאט-נאם, בה נמנעת ברית-המועצות מנקיטת צעדים חמורים לצד צפון ויאט-נאם. הסיבה: הרצון להימנע מהתנגשות חזיתית. הרת-אסון, עם ארצות-הברית.

● **צרפת, לעומת כל אלה, תהיה פחות או יותר נייטרלית.** מכל מקום, אפשר להניח שהיא לא תנקוט עמדה אנטי-ישראלית קיצונית. וזאת למרות שמאז מיבצע סיני התרחקה פאריס מקו התמיכה הסוטאלית בכל פעולה ישראלית נגד הערבים. הסיבה לכך: למרות התיקות הרבות שתלה הנשיא דהגול בהתקרבות ממשית בין ארצו לבין מצרים, לא התממשה התקרבות זו עדיין. הסתבר, כי מצרים מוכנה להציע לצרפת הרבה פחות ממה שהדגול ציפה. כמחיר היחסים ההדוקים.